

Nr 185

Av fröken **Sandell**, om ökning av hjälpen till de s. k. underutvecklade länderna.

Bidraget till internationell hjälpverksamhet under III:e huvudtiteln har i år upptagits med i stort sett oförändrat totalbelopp. Mot bakgrunden av det allt starkare intresset inom alla befolkningslager för ett utbyggt bistånd till s. k. underutvecklade länder hade många väntat sig, att fjolårets tredubbling av det svenska anslaget till FN:s olika organ för teknisk hjälp skulle ha följts av förslag om ytterligare en kraftig lyftning för nästa budgetår. De omätliga, otillfredsställda behoven av kapital och expertstöd i de behövande länderna gör det ju angeläget att hålla en accelererad takt i bidragsgivningen från de välsituerade länderna, varibland Sverige befinner sig. Nu har regeringen aviserat i finansplanen till årets statsverksproposition ett förslag om 25 milj. kr. i begynnelsebidrag till den nya utvecklingsfond i anslutning till Internationella Banken, som går under namnet IDA. Denna nya insats på den multilaterala hjälpens område — d. v. s. den indirekta hjälpen genom internationella organ — kan förklara, att regeringen inte för samma budgetår har förutsatt någon ökning i övrigt av anslaget för direkthjälpen till underutvecklade länder genom förmedling av den svenska centralkommittén för tekniskt bistånd till mindre utvecklade områden. Beträffande detta Sveriges direkta bistånd till vissa länder föreligger emellertid ett stort program, som uppgjorts inom nämnda centralkommitté. Programmet, som är uppdelat i olika etapper med projekt av första, andra och tredje angelägenhetsgraden, har remitterats till ett representativt antal organisationer i svenskt föreningsliv, som under våren 1960 skall avge sina synpunkter på vilka projekt som bör ges förtur vid en blivande utbyggnad av direkthjälpen.

En vidsträckt opinion väntar, att det närmast skall bli det direkta svenska biståndet, som får ökade resurser att fungera. För den svenska allmänhetens förståelse för den biståndsverksamhet som bedrivs i behövande länder är det nyttigt att skapa konkreta åskådningsexempel, och de yrkesskolor i Pakistan och Etiopien, som f. n. administreras med svenska skattemedel genom centralkommitténs försorg, utgör icke bara goda sådana åskådningsobjekt utan är också ett väl valt uttryck för svensk hjälpvilja på ett kunskapsfält, där vi har en erkänt hög standard att visa på.

Det finns många möjligheter att förbruka pengar i internationellt arbete.

Kapitalinsatser är nödvändiga, men även om svenska sådana aldrig kan bli så stora så att de märks vid sidan av vad stormakterna satsar direkt och genom FN, hindrar det givetvis icke att vi, efter måttet av våra krafter, solidariskt ger svenska bidrag även till sådan kapitalhjälp. På yrkeskunnandets område kan däremot Sverige ge värdefulla bidrag i form av skolor och experter, som låter förhållandevis små pengar avkasta stora nyttigheter.

Med hänsyn härtill hemställer undertecknad,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte uttala sig för att en kraftigt ökad anslagsgivning till den direkta svenska hjälpen i underutvecklade länder måtte beredas utrymme i nästa års budget.

Stockholm den 26 januari 1960

Viola Sandell
